

DESPRÉS DE L'ATEMPTAT A MURUROA

Greenpeace, també al Mediterrani

A més de preparar una acció a l'Antàrtida, perquè siga declarada «Parc natural per a ús de la humanitat», alguns membres de l'organització ecologista viatgen ara per la costa catalana. Hem parlat amb Jordi Bigas, cap de campanya, i amb un espès currículum en l'ecologisme valencià

J. Castelló

Se'n parla molt, de Greenpeace aquests darrers dies. De primer, va ser l'atemptat contra el vaixell «El gerrer de l'arc de Sant Martí». Ara, una demanda davant dos tribunals internacionals contra el govern francès. Un ressò públic que, malgrat el caire tràgic, pot ser ben útil per cridar l'atenció sobre unes formes d'actuació contra el medi que ja ofeguen.

¿Per què Greenpeace-Espanya?

Històricament, Greenpeace es va constituir seguint l'estructura dels estats occidentals. Va nàixer a Canadà, es va estendre pels Estats Units; posteriorment, va arribar a Europa i, efectivament, és una situació un poc particular en un estat on hi ha sotmeses diverses nacions, com és l'espanyol. Nosaltres, en el futur, actuarem en tota la Mediterrània, des d'un plantejament totalment mediterrani, al marge de les fronteres dels estats.

Al Mediterrani hi ha una cultura molt destacada, que és la catalana, i no hem deixat de tenir mai present aquest aspecte. Alguns membres de la junta directiva al nostre estat, i jo mateix, som dels Països Catalans. I, d'una manera o altra, ens pensem que en el futur ens reestructurarem amb un sistema que tindrà més present aquesta realitat. Però, ja ha estat dit, la intenció final és actuar al Mediterrani d'una forma global.

Les nostres accions en aquesta mar s'han limitat a l'assalt d'un balener soviètic, l'any passat, a l'estret de Gibraltar. I vam fer-ho perquè la flota balenera soviètica surt per la mar Negra. És a dir, l'actuació al Me-

diterrani va ser merament circumstancial. Ara estem fent un seguiment exhaustiu d'una trentena de temes que afecten aquesta zona i que en el futur decidiran les accions de Greenpeace. És el Consell Internacional, en darrer terme, el qui decideix les nostres accions. Allí hi ha un representant de cada estat, que es reuneix una vegada a l'any. De Greenpeace-Espanya hi ha Xavier Pastor, mallorquí, membre del Grup Ornitològic Balear.

El Mediterrani...

Greenpeace té una característica. Aborda temes molt concrets. Busca sempre en els problemes que intenta solucionar un «dolent de la pel·lícula», és a dir, una causa i un autor concrets de la destrucció ecològica. I, en funció de tot això, marcarem els nostres objectius també al Mediterrani.

D'aquesta mar ens preocupa que hi ha moltes espècies en perill imminent de desaparició, sobre les quals ningú no fa res i, formalment, són espècies protegides. Hi ha per exemple, el lleó marí, l'antiga foca del nostre litoral, protegida per la legislació espanyola, però per la qual ara no es fa res, no sols per protegir-la, sinó per recuperar-la, com a espècie desapareguda dels Països Catalans. A més, ens preocupa el cas de les tortugues. Especialment, la tortuga babau, que està patint una pila d'agressions increïbles, contínuament, sense que

JORDI VICENT

calgui en absolut. Perquè l'únic element que se n'aprofita és la closca, com a decoració. Arreu de la costa podem trobar bona cosa de botigues que mostren en els aparadors, orgulloses, closques de tortuga.

Hi ha més espècies a protegir, com ara el dofins i alguns altres cetacis. Malgrat el treball que duen avant grups de científics al Mediterrani en la protecció d'aquests mamífers, ens trobem davant una manca de política de protecció concreta, que es fa palesa en una pesca abusiva de totes les espècies.

Aquesta política concreta, en el cas del País Valencià, pot veure's altera-

da totalment només amb l'arribada de la tribu disneyana...

Pel que fa a Disneyland, sabem que hi ha grups ecologistes que s'estan seguint molt de prop la història, que pensen que ningú no considerarà criteris ecològics a l'hora d'establir-la. Cal saber quanta aigua gastarà, quins recursos destruirà i, sobretot, en quins terrenys s'instal·larà, si s'instal·la. Estic preocupat perquè, pel que fa a la defensa del medi ambient, el País Valencià és a la cua de totes les administracions autonòmiques de l'estat. Comunitats autònomes com Andalusia, Extremadura i Astúries han fet passos molt interes-

imaginatives, no-violentes, utilitzant l'element sorpresa i els mitjans de comunicació, uns resultats molt concrets. Nosaltres volem donar un sentiment molt contrari al conformisme. Per exemple, hem aconseguit de parar els abocaments radioactius al mar, que era una cosa impensable. Encara que només siga de manera temporal. Aturar la caça de balenes semblava també absurd, perquè ens enfrontàvem a la Unió Soviètica, al Japó, a Noruega, a la flota balenera gallega... però hem aconseguit una reducció de les captures en un vuitant per cent.

D'altra banda, hem aconseguit que

quaranta aniversari de l'explosió de la primera bomba atòmica, catorze estats, més aviat microestats, del Pacífic han desnuclearitzat el seu territori, la seua mar, i s'han enfrontat a les actituds de la Unió Soviètica, els Estats Units i França.

Després, el mateix fet de l'atemptat palesa que l'Estat francès no està disposat a renunciar a les seues proves nuclears. Alguns dies més tard de l'atac al vaixell ecologista, van fer-ne una altra. És la filosofia de Mitterrand, que el va fer festejar l'accés a la presidència amb una explosió atòmica, la qual no es va fer als Camps Elisis, sinó en l'altra part del món, d'una manera absolutament colonial. Si en aquest atemptat els serveis d'espionatge francesos van actuar amb ordres directes del Consell de Ministres, si va haver-hi un acord entre Chirac i Mitterrand, això ho dirà el temps. Nosaltres ens hem vist obligats a portar als tribunals — a l'Haia i a Estrasburg — el govern francès.

Greenpeace és una demostració que una gestió econòmica eficaç i el suport d'un milió vuit-cents mil socis —quasi tres mil als Països Catalans— permet de fer accions espectaculars. Som una organització fràgil i modesta, però davant l'opinió pública apareix molt forta perquè les seues accions tenen molt d'impacte. Se'ns ha dit que estem pagats pels russos o pels iaquins, però cap d'aquestes acusacions no ha estat provada mai. I encara, nosaltres ens supeditem anualment a unes auditories legals, que demostren d'on traïem els diners i en què ens els gastem. Tots els nostres socis hi tenen accés, i també qualsevol persona interessada. Volem una gestió transparent.

Tan transparent que permet els infiltrats...

Nosaltres som una organització democràtica, a la qual es pot apuntar qualsevol, anant a una oficina o, senzillament, per correu. No preguntem ni el sexe ni l'edat de les persones, per dir-ho d'alguna manera. Res que pugui atemptar contra la intimitat de cadascú.

¿I els voluntaris de les accions?

Per a les accions, reclutem els voluntaris entre els nostres socis. Cal conèixer l'anglès, l'idioma que funciona en els nostres vaixells, i, després, cal aportar-hi alguna cosa concreta. No podem evitar les filtracions. Si els serveis d'investigació policial s'infiltra en les organitzacions clandestines, ¿com podem evitar que ho facen en Greenpeace? □

Pancarta de Greenpeace i Acció Ecologista, penjada al Micalet, dalt. Baix, a l'esquerra, taula ecologista i la balena de Greenpeace, a València. A la dreta, Jordi Bigas.

sants, en algunes ocasions, arriscats, en la defensa del medi, d'una manera més ordenada. En el terreny del medi ambient, jo, personalment, no espere res de les autoritats autonòmiques del país, perquè han tingut prou de temps per a fer coses i no han fet res. No hi ha sensibilitat, i on no hi ha sensibilitat no hi ha resultats. Per tant, la qüestió, ara, ja no es critica les autoritats, sinó organitzar-se com a moviment cívic per millorar el medi ambient.

¿Què és Greenpeace?

Greenpeace és una cosa molt senzilla. És intentar de recuperar, mitjançant unes formes d'acció molt

França renuncià a fer proves nuclears en l'atmosfera. Ara ho fa sota terra, a l'atol de Mururoa. La Unió Soviètica, recentment, ha aprovat una moratòria temporal de proves nuclears que era, també, una reivindicació nostra. En definitiva, Greenpeace comença a ser perillosa, en la mesura que la nostra credibilitat augmenta.

¿Què us ha ensenyat l'atemptat contra el vostre vaixell?

El darrer atemptat revela el llenguatge del poder establert, del terrorisme internacional, en contra d'una organització que utilitza els mitjans pacífics. Més important que l'atemptat és el fet que, dos dies després del